

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป (Executive summary)

บริษัท ซิมโฟนี คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) ประกอบธุรกิจเป็นผู้ให้บริการวางจอสื่อสารความเร็วสูงภายในประเทศ โดยเป็นรายแรกในประเทศไทยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สอง เลขที่ 2ก/49/001 ประเภทมีโครงข่ายเป็นของตนเองจากคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ณ วันที่ 15 มิถุนายน 2549 โดยใบอนุญาตมีระยะเวลา 15 ปี โดยให้บริการภายใต้แบรนด์ “Symphony”

บริษัทดำเนินธุรกิจเป็นผู้ให้บริการวางจอสื่อสารความเร็วสูงภายในประเทศพร้อมทั้งให้บริการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แก่ลูกค้าองค์กรที่นำบริการโครงข่ายของบริษัทไปให้บริการเชิงพาณิชย์แก่ลูกค้า End-user อีกทอดหนึ่ง เช่น ผู้ให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider) และกลุ่มลูกค้าองค์กรที่เป็น End-user เพื่อการรับส่งข้อมูลขนาดใหญ่ระหว่างสำนักงานภายใต้องค์กรเดียวกัน โครงข่ายหลักของบริษัทครอบคลุมทุกพื้นที่ในย่านธุรกิจในกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล โดยโครงข่ายหลักตั้งอยู่บนสายเคเบิลใยแก้วนำแสง ซึ่งจะสามารถรับส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ และปลอดภัย มีการควบคุมการทำงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทำให้สามารถตรวจสอบเหตุขัดข้องให้ผู้ใช้บริการได้อย่างรวดเร็ว ปัจจุบัน ลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท แบ่งออกเป็น 6 ประเภทดังนี้

1. ธุรกิจให้บริการวางจอสื่อสารแบบ Metro Ethernet
2. ธุรกิจให้บริการวางจอสื่อสารแบบ Ready Ethernet
3. ธุรกิจให้บริการวางจอสื่อสารแบบ Time Division Multiplexing (TDM)
4. ธุรกิจให้บริการวางจอสื่อสารแบบ Synchronous Digital Hierarchy (SDH)
5. ธุรกิจให้บริการวางจอสื่อสารแบบ Ethernet over Synchronous Digital Hierarchy (EoSDH)
6. ธุรกิจเชื่อมโยงโครงข่ายใยแก้วนำแสง (Dark Fiber)

บริษัทประกอบด้วยทีมบริหารและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในสายธุรกิจโทรคมนาคม ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์กว่า 20 ปี โดยเน้นการบริการที่เหนือกว่าระดับพรีเมียม ลูกค้าสามารถให้ความไว้วางใจและเชื่อถือในบริการ โดยบริษัทมีความเป็นกลางกับพันธมิตรทุกราย เพื่อร่วมกันพัฒนาธุรกิจทั้งด้านบริการและเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดศักยภาพสูงสุดแก่ลูกค้า เป็นองค์กรที่สร้างสรรค์วัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมกิจการภายในและภายนอกให้เกิดประโยชน์สูงสุด

บริษัทเน้นการให้บริการที่ให้คุณภาพสูงแก่ลูกค้า และรับประกันคุณภาพของงานด้วย Service Level Agreement (SLA) ที่ 99.9% ทำให้ลูกค้ามั่นใจถึงคุณภาพของโครงข่ายของบริษัท นอกจากนี้บริษัทยังมีความเป็นกลางในการให้บริการ โดยเน้นการให้บริการให้เข้าวางจอสื่อสารความเร็วสูงเป็นหลัก หรือ ให้บริการโดยการเป็น Network Provider เท่านั้นเพื่อนำเสนอการให้บริการที่เป็นกลาง ทำให้กลุ่มลูกค้าที่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตในการประกอบกิจการโทรคมนาคมทุกประเภท ให้ความไว้วางใจและเลือกที่จะใช้บริการวางจอสื่อสารความเร็วสูงของบริษัท

เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ

บริษัทมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงชั้นนำที่มีความเป็นกลาง โดยให้บริการทั้งวงจรสื่อสารที่เชื่อมต่อภายในประเทศและเชื่อมต่อต่างประเทศ เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการ ของลูกค้าได้หลากหลายประเภทธุรกิจให้ได้มากที่สุด และมีผลประกอบการที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยบริษัทได้ตั้งเป้าหมายดำเนินการด้านต่างๆ ดังนี้

แผนการเพิ่มรายได้จากการดำเนินงานภายใต้ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ 2 (มีโครงข่ายเป็นของตนเอง) โดยการขยายพื้นที่ให้บริการดังนี้

- บริษัทมีเป้าหมายให้บริการกับกลุ่มลูกค้าบริษัทข้ามชาติในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออก โดยจะดำเนินติดตั้งโครงข่ายให้ครอบคลุมพื้นที่ 11 นิคมอุตสาหกรรมภายในปี 2556
- บริษัทมีเป้าหมายในการเป็นผู้นำโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงตามอาคารสำนักงาน (Ready Ethernet) โดยจะติดตั้งระบบโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงภายในพื้นที่อาคารสำนักงานชั้นนำในเขตกรุงเทพฯ ให้ได้เท่ากับ 150 อาคารภายในปี 2556
- บริษัทมีเป้าหมายที่จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้บริการของลูกค้ากลุ่มบริษัทหรือนิติบุคคลรายใหม่ในเขตกรุงเทพฯ ให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ภายในปี 2556 โดยการขยายพื้นที่บริการ Metro Ethernet

สรุปผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	2550	2551	2552	ม.ค. - มิ.ย. 2553
รายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจร	156.48	425.89	481.01	260.34
รายได้จากการขาย	22.80	104.50	23.61	2.60
รายได้รวม	250.42	558.62	545.16	283.58
กำไรก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษี	106.82	271.41	281.35	145.07
ดอกเบี้ยจ่าย	0.61	7.26	3.39	0.16
กำไรสุทธิ	74.51	184.85	192.24	100.77
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	23.80	54.60	8.58	20.94
ลูกหนี้การค้าและรายได้ค้างรับ-สุทธิ	51.21	88.74	64.52	74.85
สินค้าคงเหลือ-สุทธิ	0.00	0.00	3.32	2.67
อุปกรณ์โครงข่าย – สุทธิ	144.37	277.04	369.53	387.14
อุปกรณ์ – สุทธิ	14.98	22.14	20.99	21.56
รวมสินทรัพย์	277.64	456.16	485.91	533.26
เงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงิน	0.00	0.00	0.00	30.00
เจ้าหนี้การค้า	56.34	50.05	35.35	26.82
เงินกู้ยืมระยะสั้นจากและดอกเบี้ยค้างจ่ายแก่กิจการที่เกี่ยวข้องกัน	20.09	70.26	0.00	0.00

รายการ	2550	2551	2552	ม.ค. - มิ.ย. 2553
เงินกู้ยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี	4.71	0.95	0.00	0.00
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	92.58	73.28	98.55	85.55
เงินกู้ยืมระยะยาว - สิ้นสุดจากส่วนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี	0.00	2.86	0.00	0.00
รวมหนี้สิน	173.72	197.40	133.90	142.36
ทุนจดทะเบียนชำระแล้ว	30.00	30.00	225.00	225.00
ส่วนของผู้ถือหุ้น	103.91	258.77	352.00	390.90
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน	125.02	166.19	292.37	114.25
กระแสเงินสดจากกิจกรรมการลงทุน	(149.52)	(154.49)	(165.58)	(70.02)
กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน	46.41	19.11	(172.82)	(31.88)
อัตรากำไรขั้นต้นเปรียบเทียบจากรายได้รวม	63.24%	66.20%	70.35%	70.38%
อัตรากำไรสุทธิ	29.75%	33.09%	35.26%	35.53%
อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น	143.41%	101.94%	62.95%	51.96%*
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ถาวร	91.16%	90.16%	71.22%	64.92%*

หมายเหตุ: * ย้อนหลัง 12 เดือน

ผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของปี 2550 ที่แสดงเปรียบเทียบไว้ ณ ที่นี้ เป็นข้อมูลจากงบการเงินที่จัดประเภทรายการบัญชีโดยบริษัท โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินระหว่างปี ผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของปี 2551, 2552 และช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 เป็นข้อมูลจากงบการเงินที่ตรวจสอบหรือสอบทานโดยผู้สอบบัญชี

สำหรับผลการดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมา บริษัทมีรายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรในช่วงปี 2550-2552 เท่ากับ 156.48 ล้านบาท 425.89 ล้านบาท และ 481.01 ล้านบาทตามลำดับ คิดเป็นอัตราส่วนการเติบโตขึ้นร้อยละ 172.18 ในปี 2551 และ ร้อยละ 12.94 ในปี 2552 และมีรายได้ในช่วงมกราคม - มิถุนายน 2553 เท่ากับ 260.34 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 10.46 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552 การเพิ่มขึ้นของรายได้ดังกล่าวเป็นผลมาจากการขยายฐานลูกค้าอย่างต่อเนื่องของบริษัท รวมถึงได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าเดิมในการใช้บริการ นอกจากนี้ ในปี 2551 ลูกค้าบางส่วนของบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน คือ บริษัท โกลบอล ครอสซิง เซอร์วิส จำกัด (“GCSV”) ซึ่งได้เริ่มให้บริการเชิงพาณิชย์ ภายใต้แบรนด์ “ไวโอลิน” ตั้งแต่วันที่ 2544 เห็นว่าสัญญาลักษณะ Build-Transfer-Operate ที่ GCSV ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นระยะเวลา 10 ปีจาก บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) นั้น จะสิ้นสุดระยะเวลาในการให้บริการในวันที่ 5 มิถุนายน 2553 GCSV จึงไม่มีนโยบายที่จะลงทุนในโครงข่ายต่างๆ เพิ่มเติม โดยการลงทุนในโครงข่ายใหม่ บริษัทจะเป็นผู้ลงทุนต่อไป ทั้งนี้ ลูกค้าบางส่วนนั้นมีความจำเป็นต้องใช้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงอย่างต่อเนื่องและมีความคุ้นเคยกับวงจรสื่อสารความเร็วสูงรวมถึงคุณภาพการให้บริการของ GCSV ดังนั้นลูกค้าจึงได้ทยอยตัดสินใจเปลี่ยนผู้ให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงมาใช้บริการของบริษัท

รายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรในปี 2550 – 2552 ส่วนใหญ่มาจากการให้บริการให้เช่าวงจรประเภท Metro Ethernet และ การให้บริการประเภท TDM โดยคิดเป็นอัตราส่วนรวมประมาณร้อยละ 50-70 ของรายได้จากค่าบริการให้เช่าวงจรทั้งหมด รายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรที่สำคัญสามารถจำแนกได้ดังนี้

1) รายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ Metro Ethernet

บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ Metro Ethernet ในปี 2550-2552 เป็นจำนวน 83.56 ล้านบาท 198.52 ล้านบาท และ 222.04 ล้านบาทตามลำดับ โดยมีอัตราการเติบโตร้อยละ 137.57 ในปี 2551 และ ร้อยละ 11.85 ในปี 2552 รายได้ในปี 2551 ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากการที่ลูกค้าของ GCSV ที่ทยอยมาใช้บริการของบริษัทดังกล่าวไว้ข้างต้น ส่วนปัจจัยที่ทำให้รายได้ยังเติบโตอย่างต่อเนื่องเกิดจากการที่บริษัทขยายฐานลูกค้าไปยังตลาด Private Network ที่การแข่งขันยังมีไม่สูงมากและบริษัทมีความพร้อมอยู่แล้วทั้งในด้านการติดตั้ง การบริหารจัดการ และด้านการให้คำปรึกษา โดยบริษัทมีฐานลูกค้าทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สำหรับในช่วง มกราคม - มิถุนายน ปี 2553 บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ Metro Ethernet เท่ากับ 125.70 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 48.28 ของรายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรทั้งหมด

2) รายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ Ready Ethernet

บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ Ready Ethernet ในปี 2550-2552 เป็นจำนวน 7.13 ล้านบาท 23.57 ล้านบาท และ 33.91 ล้านบาทตามลำดับ โดยคิดเป็นอัตราการเติบโตของรายได้ร้อยละ 230.44 ในปี 2551 และ ร้อยละ 43.85 ในปี 2552 ทั้งนี้ รายได้ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากการที่บริษัทขยายการให้บริการเข้าไปในอาคารสำนักงานชั้นนำในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงแก่ลูกค้าที่อยู่ในอาคารดังกล่าว โดยบริษัทจะทำการติดตั้งสายเคเบิลใยแก้วนำแสงที่พร้อมใช้งานให้ครอบคลุมกระจายไปในทุกชั้นในแต่ละอาคาร บริษัทมีจำนวนลูกค้าเพิ่มมากขึ้นในช่วงปี 2551 และ ปี 2552 ที่ผ่านมามีบริการวงจรสื่อสารแบบ Ready Ethernet เป็นบริการที่มีคุณภาพและเสถียรภาพสูง ติดตั้งได้ในเวลาอันรวดเร็วและค่าบริการต่ำกว่า Metro Ethernet เนื่องจากสายเคเบิลหลักที่เชื่อมต่อมายังอาคารสามารถรองรับการใช้งานของลูกค้าได้หลายรายพร้อมกันจึงมีต้นทุนต่อรายที่ต่ำ สำหรับในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ Ready Ethernet จำนวน 21.35 ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.66 จากช่วงเดียวกันของปี 2552

3) รายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ TDM

บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ TDM ในปี 2550-2552 เป็นจำนวน 4.51 ล้านบาท 104.52 ล้านบาท และ 112.31 ล้านบาทตามลำดับ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2,218.61 ในปี 2551 และ ร้อยละ 7.45 ในปี 2552 สาเหตุที่ทำให้ในปี 2551 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้อยู่ในระดับสูง เกิดจากการเพิ่มขึ้นของลูกค้า ซึ่งบางส่วนเป็นลูกค้าของบริษัท GCSV ที่ทยอยมาใช้บริการของบริษัทดังกล่าวไว้ข้างต้น อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่การขยายตัวมีแนวโน้มลดลงนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการที่มีบริการอื่นเข้ามาเป็นทางเลือกของลูกค้า เช่น ADSL ซึ่งมีราคาถูกกว่า TDM สำหรับในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 รายได้จากการให้บริการประเภทนี้มีจำนวน 49.87 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ 16.70

4) รายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ SDH

บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ SDH ในปี 2550-2552 เป็นจำนวน 10.18 ล้านบาท 45.62 ล้านบาท และ 47.36 ล้านบาทตามลำดับ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 348.31 ในปี 2551 และร้อยละ 3.81 ในปี 2552 สาเหตุที่ทำให้ในปี 2551 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้อยู่ในระดับสูง เนื่องจากมีผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่ต้องการใช้วงจรสื่อสารแบบ SDH มากขึ้น เช่นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ ผู้ให้บริการสารสนเทศและโทรคมนาคม ขณะที่ในปี 2552 การขยายตัวนั้นมีอัตราลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าเนื่องจากมีผู้ให้บริการ SDH รายอื่นเข้ามาแข่งขันในตลาดเพิ่มขึ้น ในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ SDH จำนวน 21.03 ล้านบาทหรือคิดเป็นอัตราส่วนลดลงร้อยละ 0.92 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552

5) รายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ EoSDH

บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารแบบ EoSDH เป็นจำนวนประมาณ 455,000 บาท ในปี 2551 และ 551,000 บาท ในปี 2552 โดยอัตราส่วนการเติบโตของรายได้เท่ากับร้อยละ 21.22 การให้บริการวงจรสื่อสารประเภทนี้ถือเป็นช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาและมีแนวโน้มเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง บริษัทมีแผนการขยายฐานลูกค้าในอนาคต ลูกค้าที่เหมาะสมกับวงจรสื่อสารแบบ EoSDH นั้นเป็นลูกค้าที่ต้องการเสถียรภาพสูงมากในการรับ-ส่งข้อมูล โดยลูกค้าของบริษัทส่วนใหญ่ที่ใช้บริการวงจรสื่อสารประเภทนี้ เป็นบริษัทข้ามชาติ ทั้งนี้ ในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 รายได้ดังกล่าวมีจำนวนเท่ากับ 1.63 ล้านบาท โดยเพิ่มสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 383.68

6) รายได้จากการให้บริการเชื่อมโยงโครงข่ายสายเคเบิลใยแก้วนำแสง (Dark Fiber)

บริษัทมีรายได้จากการให้บริการประเภทนี้ในปี 2550-2552 เป็นจำนวน 21.75 ล้านบาท 40.72 ล้านบาท และ 50.20 ล้านบาทตามลำดับ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 87.26 ในปี 2551 และ ร้อยละ 23.27 ในปี 2552 สำหรับในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 รายได้ดังกล่าวมีมูลค่า 29.49 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 51.31 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า สาเหตุที่ทำให้รายได้นี้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากลูกค้าซึ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ เช่น ธนาคาร สถาบันการเงิน ตลาดหลักทรัพย์ตระหนักถึงความสำคัญของการมีศูนย์คอมพิวเตอร์สำรองมากขึ้น จึงจำเป็นต้องใช้บริการ Dark Fiber เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงระหว่างศูนย์คอมพิวเตอร์สำรองกับสำนักงานใหญ่ของลูกค้า

สำหรับปี 2550-2552 บริษัทมีรายได้จากการขายอุปกรณ์เท่ากับ 22.80 ล้านบาท 104.50 ล้านบาท และ 23.61 ล้านบาทตามลำดับ โดยเป็นรายได้ที่บันทึกจากการขายอุปกรณ์, สายเคเบิลใยแก้วนำแสง และสายทองแดง ให้ผู้รับเหมาช่วงทุกรายนำไปปฏิบัติงานให้กับบริษัทตามสัญญาการรับเหมา อย่างไรก็ตาม ในปี 2552 บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติในเรื่องการขายสายเคเบิลใยแก้วนำแสงนี้ ให้เป็นการให้ยืม ทำให้บริษัทไม่ต้องรับรู้รายได้จากการขายและต้นทุนขายจากผู้รับเหมาช่วง นอกจากนี้ ในปี 2551 และ 2552 บริษัทได้มีการขายอุปกรณ์ให้กับผู้ให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตรายหนึ่ง จำนวน 74.58 ล้านบาท และ 23.61 ล้านบาทตามลำดับ และ ลูกค้าดังกล่าวได้แจ้งให้บริษัทนำอุปกรณ์ไปติดตั้งเพื่อให้บริการการเชื่อมต่อข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการอินเทอร์เน็ตให้แก่ลูกค้า End-user ในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 บริษัทมีรายได้จาก

การขายอุปกรณ์เท่ากับ 2.60 ล้านบาท ซึ่งลดลง ร้อยละ 70.23 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยรายได้ดังกล่าวเป็นรายได้จากการขายสายทองแดง (Drop Wire) ให้กับผู้รับเหมาช่วงทุกรายนำไปปฏิบัติงานให้กับบริษัทตามสัญญาจ้างติดตั้ง จำนวนประมาณ 574,000 บาท และ บริษัทยังมีรายได้จากการขายอุปกรณ์ให้กับลูกค้ารายเดิมข้างต้นจำนวน 2.03 ล้านบาท

นอกจากรายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรและรายได้จากการขายอุปกรณ์แล้ว บริษัทยังมีรายได้จากค่าบริการจัดการและให้บริการบำรุงรักษาโครงข่าย ซึ่งในปี 2551 มีค่าเท่ากับ 2.50 ล้านบาท ในปี 2552 มีค่าเท่ากับ 30.00 ล้านบาท และในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 มีค่าเท่ากับ 15.00 ล้านบาท โดยเป็นรายได้ที่ได้รับจากการบริหารจัดการโครงข่ายรวมทั้งการบำรุงรักษาโครงข่าย ให้กับลูกค้ารายใหญ่รายหนึ่ง นอกจากนี้ บริษัทยังมีรายได้จากค่าบริการจัดการของบริษัท ซึ่งในช่วงปี 2550-2552 มีจำนวนเท่ากับ 35.59 ล้านบาท 10.32 ล้านบาท และ 3.92 ล้านบาทตามลำดับ โดยรายได้ดังกล่าวเป็นรายได้จากการบริหารจัดการให้กับกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ GCSV ซึ่งบริษัทได้รับรายได้นี้เป็นจำนวนร้อยละ 20 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายของ GCSV ตามสัญญา รายได้นี้มีแนวโน้มที่จะลดลงในอนาคต เป็นผลมาจากการที่รายได้ของ GCSV ลดลง ทำให้รายได้จากค่าบริการจัดการและให้บริการบำรุงรักษาลดลง โดยในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 บริษัทมีรายได้ดังกล่าวประมาณ 611,000 บาท หรือลดลงร้อยละ 78.12

บริษัทมีต้นทุนบริการและขายสำหรับปี 2550-2552 จำนวนทั้งสิ้น 92.05 ล้านบาท 188.80 ล้านบาท และ 161.62 ล้านบาทตามลำดับ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 105.10 ในปี 2551 และ ลดลงร้อยละ 14.40 ในปี 2552 ขณะที่ในช่วงมกราคม - มิถุนายน 2553 บริษัทมีต้นทุนบริการและขายเท่ากับ 84.00 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.99 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2552 สาเหตุที่บริษัทมีต้นทุนบริการและขายในระดับสูงในปี 2551 นั้น เกิดจากการที่บริษัทเพิ่มจำนวนการขายอุปกรณ์จำนวนมากในปีดังกล่าว ประกอบกับบริษัทมีการขยายการลงทุนในการให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงประเภทต่างๆ ในเชิงรุก ทำให้บริษัทมีการลงทุนในสินทรัพย์เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ต้นทุนบริการและขายในปี 2552 มีจำนวนลดลงเนื่องจากบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติในเรื่องการขายสายเคเบิลใยแก้วนำแสงนี้ ให้เป็นการให้ยืม ทำให้บริษัทไม่ต้องรับรู้รายได้จากการขายและต้นทุนขายจากผู้รับเหมาช่วง นอกจากนี้ ยังเกิดจากยอดขายอุปกรณ์มีจำนวนลดลง อย่างไรก็ตาม จากการลงทุนอย่างต่อเนื่องในอุปกรณ์โครงข่ายของบริษัท ทำให้ค่าเสื่อมราคาของอุปกรณ์โครงข่ายมีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยค่าเสื่อมราคาคิดเป็นร้อยละ 1.59 ร้อยละ 16.71 และ ร้อยละ 28.69 ในปี 2550-2552 ตามลำดับนอกจากค่าเสื่อมราคาแล้ว ต้นทุนค่าแรงทางตรง รวมถึงเงินเดือนของพนักงานฝ่ายวิศวกรรมยังคงเป็นองค์ประกอบสำคัญของต้นทุนบริการโดยมีอัตราส่วนต่อต้นทุนบริการทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 11.97 ร้อยละ 11.12 และ ร้อยละ 17.12 ในปี 2550-2552 ตามลำดับ

สำหรับค่าใช้จ่ายในการบริการสำหรับปี 2550-2552 ของบริษัทนั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 14.26 ล้านบาท 34.51 ล้านบาท และ 20.08 ล้านบาทตามลำดับ หรือคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรเท่ากับอัตราส่วนร้อยละ 9.11 ร้อยละ 8.10 และ ร้อยละ 4.17 ตามลำดับ ในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 ค่าใช้จ่ายดังกล่าวมีจำนวนเท่ากับ 9.90 ล้านบาท โดยคิดเป็นอัตราส่วนต่อรายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรเท่ากับร้อยละ 3.80 ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่สำคัญประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในด้านประชาสัมพันธ์ ค่าใช้จ่ายด้านการตลาด และเงินเดือนของพนักงานในแผนกการขายและการตลาด

ค่าใช้จ่ายในการบริหาร มีจำนวนเท่ากับ 37.29 ล้านบาท 63.89 ล้านบาท และ 82.11 ล้านบาท ตามลำดับ ในปี 2550-2552 หรือคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รวมเท่ากับอัตราส่วนร้อยละ 14.89 ร้อยละ 11.43 และ ร้อยละ 15.06 โดยค่าใช้จ่ายในการบริหารที่สำคัญประกอบด้วยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน Back-Office รวมถึงเงินเดือนผู้บริหารและสวัสดิการพนักงาน โดยจำนวนพนักงานนั้นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการขยายตัวของบริษัท และจากการขยายตัวของธุรกิจของบริษัทนี้เอง ทำให้บริษัทมีการซื้อสินทรัพย์และอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการบริหารเพิ่มขึ้น ทำให้ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ดังกล่าวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคของบริษัทยังมีจำนวนสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา เนื่องจากการเพิ่มพื้นที่เช่าอาคารสำนักงานและการเพิ่มจำนวนพนักงาน ทั้งนี้ ในช่วง ในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 ค่าใช้จ่ายในการบริหารมีจำนวนเท่ากับ 44.61 ล้านบาท¹ คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รวมมีอัตราส่วนเท่ากับร้อยละ 15.73 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับสัดส่วนในช่วงเดียวกันของปี 2552

บริษัทมีกำไรขั้นต้นเพิ่มขึ้นจาก 158.37 ล้านบาทในปี 2550 เป็น 369.81 ล้านบาท และ 383.54 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นอัตราส่วนกำไรขั้นต้นเท่ากับร้อยละ 63.24 ร้อยละ 66.20 และร้อยละ 70.35 ในปี 2550-2552 ตามลำดับ สาเหตุที่ทำให้อัตรากำไรขั้นต้นของบริษัทมีจำนวนสูงขึ้น เกิดจากการที่บริษัทมีรายได้จากค่าบริหารจัดการและให้บริการบำรุงรักษาโครงข่ายเพิ่มขึ้น หากจำแนกประเภทกำไรขั้นต้นตามรายได้จากการขายและรายได้จากการให้บริการให้เช่าวงจรจะพบว่ากำไรขั้นต้นในการให้บริการวงจรให้เช่าวงจรนั้นจะมากกว่ากำไรขั้นต้นที่เกิดจากการขายอุปกรณ์อย่างมีสาระสำคัญ โดยอัตรากำไรขั้นต้นในการให้บริการวงจรให้เช่าวงจรเท่ากับ ร้อยละ 53.40 ร้อยละ 71.78 และ ร้อยละ 70.09 ในช่วงปี 2550-2552 ตามลำดับ ขณะที่อัตรากำไรขั้นต้นที่เกิดจากการขายอุปกรณ์ในช่วงปี 2550-2552 เท่ากับร้อยละ 16.08 ร้อยละ 34.34 และ ร้อยละ 24.73 ตามลำดับ สำหรับกำไรขั้นต้นในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 มีมูลค่าเท่ากับ 199.59 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราส่วนกำไรขั้นต้นเท่ากับร้อยละ 70.38 โดยมูลค่ากำไรขั้นต้นนั้น เพิ่มขึ้นจากจำนวนในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าเท่ากับ 6.90 ล้านบาท หรือเติบโตร้อยละ 3.58

สำหรับกำไรสุทธิของบริษัทนั้น มีจำนวนเท่ากับ 74.51 ล้านบาท 184.85 ล้านบาท และ 192.24 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นอัตรากำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 29.75 ร้อยละ 33.09 และร้อยละ 35.26 ล้านบาท ตามลำดับ โดยอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นนี้ นอกจากจะเกิดจากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของอัตรากำไรขั้นต้นแล้ว ยังเกิดจากการควบคุมค่าใช้จ่ายในการบริการและค่าใช้จ่ายในการบริหารที่ดีขึ้นของบริษัท นอกจากนี้ในปี 2552 บริษัทยังมีจำนวนดอกเบี้ยจ่ายที่ลดลงมาก เนื่องจากบริษัทได้ชำระหนี้ทั้งระยะยาวและระยะสั้นได้ครบถ้วน และในช่วง มกราคม - มิถุนายน 2553 บริษัทมีกำไรสุทธิเท่ากับ 100.77 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2552 คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 0.78 ในช่วงเวลาดังกล่าว บริษัทมีอัตรากำไรสุทธิเท่ากับร้อยละ 35.53 ซึ่งน้อยกว่าอัตรากำไรสุทธิในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าที่เท่ากับร้อยละ 37.72 อันเป็นผลมาจากการลดลงของอัตราส่วนกำไรขั้นต้น

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2553 บริษัทมีสินทรัพย์รวมเท่ากับ 533.26 ล้านบาท โดยสินทรัพย์ที่มีจำนวนที่เป็นสาระสำคัญได้แก่ อุปกรณ์โครงข่ายสุทธิ ลูกหนี้การค้าและรายได้ค้างรับสุทธิ อุปกรณ์สุทธิ และเงินสดและ

¹ ค่าใช้จ่ายในการบริหารจำนวน 44.61 ล้านบาท นับรวมค่าตอบแทนผู้บริหารในช่วงเดียวกันจำนวน 10.91 ล้านบาท เพื่อให้งบกำไรขาดทุนของบริษัทในช่วงเวลาดังกล่าว สามารถเปรียบเทียบกับงบกำไรขาดทุนในช่วงเวลาอื่นได้ เนื่องจากงบกำไรขาดทุนในปี 2550 - 2552 นั้น มิได้แยกค่าตอบแทนผู้บริหารออกจากค่าใช้จ่ายในการบริหาร

รายการเทียบเท่าเงินสด ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 387.14 ล้านบาท 74.85 ล้านบาท 21.56 ล้านบาท และ 20.94 ล้านบาท ตามลำดับ บริษัทมีหนี้สินเท่ากับ 142.36 ล้านบาท โดยหนี้สินส่วนใหญ่ประกอบด้วยเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงิน เจ้าหนี้การค้า รายได้รอตัดบัญชีและเงินรับล่วงหน้าจากลูกค้า และภาษีเงินได้นิติบุคคลค้างจ่าย จำนวน 30.00 ล้านบาท 26.82 ล้านบาท 29.42 ล้านบาท และ 26.35 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ บริษัทไม่มีภาระหนี้สินระยะยาว

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2553 บริษัทมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้นจำนวน 300,000,000 บาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน 300,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท โดยมีทุนที่ชำระแล้วเท่ากับ 225,000,000 บาท หรือเท่ากับ 225,000,000 หุ้น ปัจจุบันบริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 390,899,000 บาท การเสนอขายหุ้นสามัญของบริษัทในครั้งนี้นับรวมจำนวนทั้งสิ้น 75,000,000 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 25 ของทุนชำระแล้วภายหลังเสนอขายหุ้นประกอบด้วย

- (1) หุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวนไม่เกิน 3 ล้านหุ้น เสนอขายให้แก่ พนักงานของบริษัท โดยเมื่อวันที่ 15 - 19 ตุลาคม 2553 บริษัทได้ดำเนินการเสนอขายหุ้นให้แก่พนักงานในราคาเท่ากับ 3.50 บาท และพนักงานใช้สิทธิในการซื้อหุ้นดังกล่าวเต็มจำนวน
- (2) หุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 72 ล้านหุ้น บวกกับจำนวนหุ้นที่เหลือจากการจัดสรรให้แก่พนักงานของบริษัทภายใต้ข้อ (1) ข้างต้นเสนอขายให้แก่ประชาชน ซึ่งภายหลังจากการเสนอขายให้แก่พนักงานของบริษัทตาม (1) พนักงานใช้สิทธิในการซื้อหุ้นดังกล่าวเต็มจำนวน จึงเสนอขายให้แก่ประชาชนได้ในจำนวน 72 ล้านหุ้น

ดังนั้น ปัจจุบันบริษัทมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 300 ล้านบาท เรียกชำระแล้ว 228 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นหุ้นสามัญ 228 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท โดยบริษัทจะนำหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 72 ล้านหุ้น จัดสรรและเสนอขายให้แก่ประชาชนทั่วไปในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากการเสนอขายหุ้นดังกล่าว บริษัทจะมีทุนชำระแล้วเป็น 300 ล้านบาท

ปัจจัยความเสี่ยง

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาลูกค้ารายใหญ่

บริษัทมีรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงเป็นรายได้หลัก โดยในปี 2551, ปี 2552, และหกเดือนแรกของ 2553 ลูกค้ารายหลัก 5 รายแรกในแต่ละปีมีสัดส่วนรายได้เกินกว่าร้อยละ 50 ของรายได้จากการให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูง โดยมีสัดส่วนรวมร้อยละ 54.47, ร้อยละ 55.04, และ ร้อยละ 53.38 ตามลำดับ ซึ่งหากในอนาคตลูกค้าเหล่านี้ปรับลดการใช้บริการของบริษัท หรือยกเลิกการใช้บริการของบริษัท ก็จะมีผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

รายได้จากลูกค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นลูกค้าประเภทผู้ให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะใช้บริการโครงข่ายวงจรสื่อสารความเร็วสูงของบริษัท โดยบริษัททำการเชื่อมต่อไปสู่อุปกรณ์ที่ให้บริการของผู้ใช้บริการขั้นสุดท้าย (End-user) บริษัทเชื่อว่าบริษัทเป็นผู้ให้บริการรายเดียวที่มีความเป็นกลางในการดำเนินธุรกิจโดยมิได้ประกอบธุรกิจแข่งขันกับลูกค้าเหล่านี้ และบริษัทยังให้บริการ ในราคาที่เหมาะสมทำให้บริษัทเชื่อว่าลูกค้าเหล่านี้จะยังคงใช้บริการโครงข่ายของบริษัทต่อไปอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ บริษัทยังมีกลยุทธ์ในการขยายฐานลูกค้าในตลาดใหม่ ๆ เพื่อสร้างฐานรายได้ใหม่ให้แก่บริษัท เช่น กลุ่มธุรกิจบริการ Digital Broadcasting และกลุ่มลูกค้าบริษัทข้ามชาติที่ต้องการใช้บริการเชื่อมต่อไปต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการลดการพึ่งพิงจากกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ตามที่ได้กล่าวข้างต้น

1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้ผลิต (Supplier)

บริษัทมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงจากบริษัทผู้ผลิตรายใหญ่ที่มีชื่อเสียง โดยในส่วนของสายเคเบิลใยแก้วนำแสงทั้งหมด บริษัทจะจัดซื้อจากผู้ผลิตรายเดียวได้แก่ บริษัท เอชบีซี เทเลคอม จำกัด (เดิมชื่อ บริษัท ฮิตาชิ บางกอก เคเบิล จำกัด) เพื่อมุ่งให้บริษัทสามารถบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานได้อย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพและคล่องตัว ดังนั้น หากผู้ผลิตรายดังกล่าวไม่สามารถส่งมอบสายเคเบิลใยแก้วนำแสงให้บริษัทได้ หรือส่งมอบล่าช้ากว่ากำหนด อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของธุรกิจของบริษัท โดยอาจก่อให้เกิดความล่าช้าในการติดตั้งโครงข่ายและอาจทำให้การให้บริการแก่ลูกค้ารายใหม่มีความล่าช้าอันจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท

หากมีปัญหาเกี่ยวกับการส่งมอบสินค้าของ บริษัท เอชบีซี เทเลคอม จำกัด บริษัทสามารถเปลี่ยนไปจัดซื้อสายเคเบิลใยแก้วนำแสงจากผู้ผลิตรายอื่นได้ เนื่องจากมีผู้ผลิตสายเคเบิลใยแก้วนำแสงทั้งในประเทศและต่างประเทศหลายรายที่สามารถผลิต ตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union: ITU) ซึ่งบริษัทอ้างอิงมาตรฐานดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน บริษัทจึงเชื่อว่าหากเกิดปัญหากับคู่ค้าดังกล่าว จะสามารถหาบริษัทผู้ผลิตรายอื่นที่มีคุณสมบัติเท่าเทียมกันได้อย่างทัน่วงที ซึ่งจะเป็นการลดความเสี่ยงในการพึ่งพาผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีของผู้ผลิตรายใดรายหนึ่งมากเกินไป

1.3 ความเสี่ยงจากการแข่งขันในธุรกิจวงจรสื่อสารความเร็วสูง

ปัจจุบันคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (“กทช.”) มีอำนาจในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมให้แก่ผู้ประกอบการรายใหม่บนพื้นฐานแห่งหลักการการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรม บริษัทไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะมีผู้ประกอบการอื่นอีกกี่รายที่จะได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมเพิ่มเติม โดยที่ผู้ประกอบการรายใดที่มีความพร้อมก็จะสามารถขอใบอนุญาตในการประกอบกิจการโทรคมนาคมได้ ซึ่งหากมีจำนวนผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นก็จะส่งผลให้การแข่งขันมีความรุนแรงมากขึ้น

ในปัจจุบันนี้ คู่แข่งทางการค้าของบริษัทมีเพียงผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการตั้งแต่อดีตที่รัฐบาลยังใช้ระบบสัมปทาน รวมทั้งผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมประเภทที่ 2 และ 3 เพียงบางรายเท่านั้น โดยไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่ใช้โครงสร้างสาธารณูปโภคที่มีอยู่ในการให้บริการประเภทอื่นที่ไม่ใช่การให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงเหมือนบริษัท นอกจากนี้ การประกอบธุรกิจโทรคมนาคมนั้น จำเป็นต้องอาศัยความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารและพนักงานในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งเงินลงทุนจำนวนมาก จึงทำให้ผู้ประกอบการขนาดใหญ่จะมีความได้เปรียบในด้านการแข่งขันมากกว่าผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ดังนั้น บริษัทคาดว่าภาวะการแข่งขันในอนาคตจึงไม่น่าจะรุนแรงมากนัก ทั้งนี้ บริษัทได้วางกลยุทธ์เพื่อรองรับภาวะการแข่งขันโดยจะเน้นการประกอบธุรกิจที่บริษัทมีศักยภาพในการแข่งขันและยึดหลักความเป็นกลาง โดยเน้นที่จะให้บริการเป็นผู้ให้บริการเฉพาะโครงข่ายเท่านั้น (Network Provider Only) นอกจากนี้ บริษัทยังดำเนินการสร้างโครงข่ายวงจรสื่อสารความเร็วสูงที่มีคุณภาพ

อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มพื้นที่ในการให้บริการและรองรับความต้องการของลูกค้าที่เพิ่มขึ้นและเพื่อเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันต่อไปในระยะยาว

1.4 ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี

เทคโนโลยีของโครงข่ายการสื่อสารและโทรคมนาคมอาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายในส่วนของ Last Mile ซึ่งเป็นโครงข่ายส่วนสุดท้ายจากผู้ให้บริการไปยัง End-Users เช่น เทคโนโลยี WiMax, เทคโนโลยี Wi-Fi, หรือ 3G เป็นต้น และ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับโครงข่ายหลัก (Core Network) ซึ่งเป็นโครงข่ายพื้นฐาน (Infrastructure) ของผู้ให้บริการซึ่งหากเทคโนโลยีทั้ง 2 ส่วนมีการเปลี่ยนแปลงและบริษัทไม่สามารถปรับตัวต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้ทันตามอุตสาหกรรมก็อาจส่งผลทำให้ลูกค้าของบริษัทเปลี่ยนไปใช้บริการของผู้ประกอบการรายอื่นที่มีการให้บริการที่มีประสิทธิภาพดีกว่า ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนลูกค้าและกระทบต่อรายได้ของบริษัทในท้ายที่สุด

เนื่องจากบริษัทประกอบธุรกิจในส่วนของการให้บริการโครงข่ายพื้นฐาน (Infrastructure) ซึ่งได้แก่บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงผ่านโครงข่ายสายเคเบิลใยแก้วนำแสง โดยเชื่อมโยงอุปกรณ์โครงข่ายด้วยเทคโนโลยี TDM, SDH หรือ Ethernet ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก และโครงข่ายสายเคเบิลใยแก้วนำแสงดังกล่าว ยังสามารถรองรับการพัฒนาความเร็วของการรับส่งสัญญาณที่เพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่องและมีอายุการใช้งานคงทนยาวนานกว่า 10 ปี ดังนั้น โดยเทคโนโลยีของอุปกรณ์โครงข่ายเพื่อรับส่งสัญญาณ ที่บริษัทใช้อยู่ในปัจจุบันดังกล่าว สามารถรองรับผู้ให้บริการโทรคมนาคมต่างๆ ที่มีความแตกต่างและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เช่น โทรศัพท์มือถือทั้งระบบ GSM, 3G, หรือ LTE ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบทางสายและไร้สาย เช่น Leased line, Wi-Fi หรือ WiMax ผู้ให้บริการ IPTV ผู้ให้บริการเกี่ยวกับสารสนเทศ เช่น Data Center หรือ Cloud Computing เป็นต้น สำหรับการเข้ามาของเทคโนโลยี 3G นั้น บริษัทอาจได้รับผลกระทบในแง่ความต้องการใช้วงจรเช่า TDM ที่ลดลง จากลูกค้า End-user บางส่วนที่เป็นองค์กรขนาดเล็กและมีความอ่อนไหวกับราคาสูง อาจใช้บริการระบบ 3G เป็นทางเลือก หากอัตราค่าบริการของระบบ 3G ต่ำ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า บริษัทในฐานะของผู้ให้บริการวงจรเชื่อมต่อโครงข่ายพื้นฐานความเร็วสูงซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของการดำเนินธุรกิจของผู้ให้บริการโทรคมนาคมประเภทอื่นๆ นั้นจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ บริษัทยังมีทีมงานวิศวกรและผู้เชี่ยวชาญของบริษัทซึ่งจะติดตามและศึกษาเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมและแผนระยะยาวในการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมต่อไปในอนาคต

1.5 ความเสี่ยงด้านกฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม

(ก) การเปลี่ยนแปลงขององค์กรกำกับดูแลและความไม่ชัดเจนในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันการประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่ภายใต้กฎหมายหลักสองฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 (“พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. 2543”) และ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 (ตามที่ได้มีการแก้ไข) (“พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม”) โดย พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. 2543 นั้น เป็นกฎหมายที่กำหนดที่มา อำนาจหน้าที่ และ บทบาทของ คณะกรรมการกิจการ

โทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมตาม พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม สำหรับ พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมต้องได้รับอนุญาตและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมในประเทศไทย โดย คณะกรรมการ กทช. มีอำนาจตาม พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคมในการกำหนดนโยบายและออกกฎระเบียบต่างๆ ตามแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม อันอาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อกิจการโทรคมนาคม ซึ่งรวมถึงกฎระเบียบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ (1) การแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการโทรคมนาคม (2) อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม (3) การจัดสรรคลื่นความถี่และทรัพยากรโทรคมนาคมอื่นๆ (4) การคุ้มครองผู้ใช้บริการ และ (5) การส่งเสริมบริการด้านโทรคมนาคมอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ทั้งนี้ กฎระเบียบดังกล่าวอาจมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ในอนาคต ซึ่งทำให้อำนาจของบริษัทอาจได้รับความเสี่ยงหากการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบนั้นส่งผลกระทบต่อทางลบต่อการประกอบธุรกิจของบริษัท อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติเมื่อ คณะกรรมการ กทช. มีนโยบายที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎระเบียบเรื่องใดนั้น คณะกรรมการ กทช. จะทำการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการทราบล่วงหน้ารวมทั้งจัดให้มีการประชุมสัมมนาหรือการทำประชาพิจารณ์เพื่อชี้แจงเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขและรับฟังความคิดเห็นจากผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ รวมทั้งจากประชาชนผู้ใช้บริการทุกภาคส่วน และคณะกรรมการ กทช. จะกำหนดให้เวลาพอสมควรแก่ผู้ประกอบการในการเตรียมความพร้อมก่อนการบังคับใช้กฎระเบียบใหม่ด้วย

อนึ่ง รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ได้ถูกยกเลิกและได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 แทน โดยมาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวกำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นองค์กรอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม จึงมีผลให้มีการตรากฎหมายขึ้นเพื่อจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมซึ่งต่อไปจะมีเพียงองค์กรเดียว คือ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (“กทช.”) โดยในขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งจะประกาศใช้แทนที่ พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ พ.ศ. 2543 ยังอยู่ในกระบวนการนิติบัญญัติ จึงยังไม่มีผลใช้บังคับและมีการจัดตั้ง กทช. ก็อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของนโยบายขององค์กรกำกับดูแล รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามที่กล่าวข้างต้น

(ข) การตรวจสอบสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบริษัทกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลที่อยู่ในต่างประเทศ

ภายใต้บังคับของมาตรา 54 แห่ง พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม ประกอบกับประกาศ กทช. เรื่อง การขอความเห็นชอบสัญญาอันเนื่องเกี่ยวกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ทำกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลที่อยู่ในต่างประเทศ พ.ศ. 2549 ระบุว่าบริษัทมีหน้าที่จัดส่งร่างสัญญาหรือร่างความตกลงใดๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการและการให้บริการโทรคมนาคมที่จะเข้าทำกับรัฐบาลต่างประเทศ

องค์ระหว่างประเทศ และบุคคลหรือนิติบุคคลที่อยู่ในต่างประเทศ รวมถึงการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว เพื่อขอความเห็นชอบจาก กทช. เว้นแต่สัญญาหรือความตกลงต่างๆ ดังกล่าวจะเข้าข่ายเป็นการจัดซื้อจัดจ้างตามปกติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ กทช. ประกาศกำหนด โดย กทช. อาจร้องขอให้บริษัทแก้ไขสัญญาหรือความตกลงใดๆ ข้างต้น ภายใต้เงื่อนไขที่ กทช. กำหนด ซึ่งในปัจจุบัน บริษัทได้ทำสัญญาการให้บริการให้เข้าโครงข่ายแก่ลูกค้าซึ่งเป็นบริษัทต่างประเทศจำนวนหนึ่ง และบริษัทยังคงมีแผนที่จะขยายธุรกิจดังกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมถึงกลุ่มผู้ให้บริการโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Carrier) ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ดังนั้นภายใต้บังคับของมาตรา 54 แห่ง พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม อาจส่งผลให้บริษัทมีข้อจำกัดในการเข้าทำสัญญาดังกล่าวซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินการตามแผนการขยายธุรกิจของบริษัท รวมถึงรายได้ที่บริษัทจะได้รับจากการขยายฐานลูกค้าไปยังกลุ่มผู้ให้บริการโทรคมนาคมในต่างประเทศในอนาคต

**(ค) คำสั่งศาลปกครองให้ทุเลาการบังคับตามประกาศคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคม
แห่งชาติเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการ
โทรศัพท์เคลื่อนที่ IMT ย่าน 2.1 GHz**

กรณีศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามประกาศคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคม
แห่งชาติเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ IMT ย่าน
2.1 GHz ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2553 (“ประกาศฯ”) ยังผลให้ กทช.ต้องระงับการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อ
ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ IMT ย่าน 2.1 GHz ตลอดจนระงับการจัดการประมูลคลื่นความถี่ ตามประกาศ
ฯ ไว้ เป็นการชั่วคราว จนกว่าคดีที่ บมจ.กสท โทรคมนาคม ยื่นฟ้อง กทช.จะถึงที่สุด หรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่าง
อื่นนั้น บริษัทได้ศึกษาคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ 379/2553 ลงวันที่ 23 กันยายน 2553 แล้วเห็นว่ากรณีนี้เป็น
เรื่องที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการออกกฎ คือ ประกาศของ กทช. เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่ IMT ย่าน 2.1 GHz
(โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ 3 G) จึงเป็นกรณีที่ศาลพิจารณาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับออกใบอนุญาตประกอบกิจการ
โทรคมนาคม ซึ่งต้องใช้ระบบคลื่นความถี่ เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเท่านั้น ไม่น่าจะหมายความรวมถึง
การออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งต้องใช้ระบบอื่นๆ เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารด้วย
ดังนั้น การที่ กทช.ได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมซึ่งใช้ระบบอื่นนอกเหนือจาก ระบบคลื่นความถี่
จึงน่าจะมีผลสมบูรณ์ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว.

ศาลปกครองสูงสุดได้ให้เหตุผลไว้ในคำสั่งที่ 379/2553 ลงวันที่ 23 กันยายน 2553 สรุปสาระสำคัญไว้
ว่า “ ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ให้ กทช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1)
กำหนดนโยบายและจัดทำแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมและแผนความถี่วิทยุให้สอดคล้องกับ บทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่และตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ (2) กำหนดลักษณะและ
ประเภทของกิจการโทรคมนาคม (3) พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคม
(4) พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม (5) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับ
การอนุญาต เงื่อนไขค่าตอบแทนหรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตตาม (3) และ (4) รวมทั้งการกำกับดูแลการ

ประกอบกิจการโทรคมนาคม เห็นว่า ตามมาตรา 51 วรรคหนึ่ง (3) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543 แม้ กทช. มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและกำกับการใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคม และประกอบกิจการโทรคมนาคม ก็ตาม แต่ตามมาตรา 63 และมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ให้คณะกรรมการร่วมมีอำนาจ (1) กำหนดนโยบายและจัดทำแผนแม่บทการบริการคลื่นความถี่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญ (2) จัดทำตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ (3) กำหนดการจัดสรรคลื่นความถี่ ระหว่างคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม ตลอดจนจัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับตารางกำหนดคลื่นความถี่ทั้งหมดที่ประเทศไทยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เมื่อพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้คณะกรรมการร่วมมีอำนาจจัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่และตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติตลอดจนจัดสรรคลื่นความถี่ระหว่างคลื่น ความถี่ที่ใช้ในกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และกิจการวิทยุโทรคมนาคม แม้ กทช. จะอ้างว่าคลื่นดังกล่าว เป็นคลื่นโทรคมนาคมตามที่กรมไปรษณีย์โทรเลขได้ประกาศไว้เดิม และสอดคล้องกับตารางกำหนดความถี่วิทยุแห่งชาติของสหภาพโทรคมนาคมระหว่าง ประเทศก็ตาม แต่เมื่อ กทช. จะดำเนินการตามมาตรา 51 วรรคหนึ่ง (1)(3)(4) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ได้ต้องมีการดำเนินการจัดทำแผนแม่บทการบริหาร คลื่นความถี่และตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติตลอดจนจัดสรรคลื่นความถี่ระหว่างคลื่น ความถี่ที่ใช้ในกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และกิจการวิทยุโทรคมนาคม โดยคณะกรรมการร่วมก่อน ตามมาตรา 63 และมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543 ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ไม่มีคณะกรรมการร่วม การจัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่และตารางกำหนดคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการวิทยุ กระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์และกิจการวิทยุโทรคมนาคมจึงไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมและแผนความถี่วิทยุของ กทช. ตามมาตรา 51 วรรคหนึ่ง (1)แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุนี้การออกประกาศของ กทช. จึงน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว ” ผลจากคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายของศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ ได้ก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมจนทำให้เกิดความสงสัยในประเด็นเรื่องอำนาจ กทช. ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมต่างๆที่ผ่านมา ซึ่งรวมทั้งการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สอง (มีโครงข่ายเป็นของตนเอง) ของบริษัทด้วย

นอกจากนี้ บริษัทเห็นว่ากรณีศาลพิจารณาเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งต้องใช้ระบบคลื่นความถี่ เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเท่านั้น ไม่น่าจะหมายความว่าความรวมถึงการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งต้องใช้ระบบอื่นๆ เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารด้วย เพราะตาม ม.3 แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543ได้กำหนดนิยามคำว่า “กิจการโทรคมนาคม” หมายความว่า “กิจการซึ่งให้บริการการส่ง การแพร่ หรือการรับเครื่องหมายสัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือการอื่นใด ซึ่งสามารถเข้าใจความหมายได้โดยระบบสาย ระบบคลื่นความถี่ ภาพแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน หรือกิจการโทรคมนาคมที่มีกฎหมายบัญญัติ หรือการที่

คณะกรรมการร่วมกำหนดให้เป็น กิจการโทรคมนาคม” จะเห็นว่า คำสั่งศาลปกครองสูงสุดนี้ไม่น่าจะกระทบต่อการออกใบอนุญาต ประกอบกิจการโทรคมนาคมให้แก่บริษัท เนื่องจากใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตลอดจนเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตของบริษัทเป็นการประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ใช้ระบบสายเพียงระบบเดียว ไม่มีการใช้ระบบคลื่นความถี่ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมของบริษัท แต่อย่างใด แม้ตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดจะให้เหตุผลว่า เมื่อ กทช.จะดำเนินการตาม ม. 51 วรรคหนึ่ง (1) (3) (4) และ (5) ได้ต้องมีการดำเนินการจัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ และตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติตลอดจนจัดสรรคลื่นความถี่ระหว่างคลื่นความถี่ที่ใช้ใน กิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม โดยคณะกรรมการร่วม ตาม ม.63 และ ม.64 แต่เมื่อยังไม่มีคณะกรรมการร่วม การจัดทำแผนแม่บทฯ และตารางตลอดจนการจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จึงไม่เกิดขึ้น กทช.จึงอาจจะไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ตาม ม. 51 วรรคหนึ่ง (4) แต่คำว่าการออกใบอนุญาตฯในบริบทแห่งคดีนี้ นั้น ศาลปกครองสูงสุดน่าจะหมายถึง ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ต้องใช้ระบบคลื่นความถี่เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเท่านั้น ไม่น่าจะหมายรวมถึงใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ใช้ระบบอื่นๆ ด้วย

1.6 ความเสี่ยงเนื่องด้วยโครงข่าย อุปกรณ์ ระบบการทำงาน ระบบคอมพิวเตอร์ และทรัพย์สินอื่นที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัท

(ก) ความเสี่ยงเนื่องด้วยโครงข่าย

ภายใต้บังคับของมาตรา 39 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคมกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตที่จะดำเนินการในการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ และติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินการให้บริการโทรคมนาคมในพื้นที่ต่างๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก กทช. ให้เป็นผู้มีสิทธิแห่งทาง (Right of Way) ซึ่งในปัจจุบันบริษัทได้รับความเห็นชอบจาก กทช. ให้เป็นผู้มีสิทธิแห่งทาง แล้วในบางพื้นที่ของเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในขณะที่ผู้เป็นเจ้าของสิทธิแห่งทางบางรายยังขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ รวมทั้งไม่เข้าใจถึงสิทธิของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายในการที่บริษัทจะสามารถเข้าไปให้บริการในพื้นที่ของผู้เจ้าของสิทธิแห่งทางเมื่อได้รับอนุญาตจาก กทช. ทำให้บริษัทไม่สามารถขยายพื้นที่การให้บริการไปยังที่ต่างๆ ได้ตามแผนที่วางไว้ ตัวอย่างเช่น พื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางแห่ง เป็นต้น

นอกจากนี้บริษัทยังมีโครงข่ายที่ติดตั้งแล้วเสร็จจำนวนหนึ่งที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการขออนุญาตจาก กทช. และเมื่อบริษัทได้รับอนุญาตให้เป็นผู้มีสิทธิแห่งทางในพื้นที่ต่างๆ แล้ว บริษัทต้องขออนุญาตการดำเนินการปักหรือตั้งเสา หรือเดินสาย วางท่อ และติดตั้งอุปกรณ์ประกอบใดๆ กับหน่วยงานอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น หน่วยงานของรัฐ หรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้ให้บริการสาธารณูปโภคนั้นๆ กำหนด ดังนั้น บริษัทอาจมีภาระที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการติดตั้ง ค่าบำรุงรักษา ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการที่เกิดขึ้นเพิ่มเติม อันอาจส่งผลให้บริษัทมีต้นทุนทางธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น และอาจกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัท

(ข) ความเสี่ยงเนื่องด้วยอุปกรณ์ ระบบการทำงาน ระบบคอมพิวเตอร์ และทรัพย์สินอื่นที่ใช้ในการดำเนินงานของบริษัท

เนื่องจากธุรกิจของบริษัทเป็นธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่ซับซ้อน การประกอบธุรกิจของบริษัทจึงจำเป็นต้องมีระบบบริหารจัดการเครือข่ายที่ดี ซึ่งระบบดังกล่าวจะต้องทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า หากระบบการทำงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกับการให้บริการวงจรสื่อสารความเร็วสูงนั้นเกิดเหตุขัดข้องขึ้นกับโครงข่ายหลักก็อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของวงจรอื่นๆ ในวงกว้าง

ด้วยเหตุนี้ บริษัทจึงได้วางแผนการทำงานที่รัดกุมโดยมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเครือข่ายสำรอง DROC (Disaster Recovery Operation Center) เพื่อรองรับกรณีเหตุภัยพิบัติหรือเหตุฉุกเฉินเพื่อการให้บริการอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา สำหรับระบบการทำงานภายในบริษัท บริษัทมีนโยบายป้องกันความเสี่ยงโดยมีระบบควบคุมการเข้าออกห้องปฏิบัติการของบริษัทโดยจะอนุญาตให้พนักงานที่ผ่านการอบรมและได้ใบรับรอง คุณวุฒิตามที่บริษัทกำหนดเท่านั้นที่จะสามารถเข้าห้องควบคุมการปฏิบัติการได้เพื่อลดความผิดพลาดที่เกิดจากบุคคล

ในส่วนของการคัดสรรเครื่องมืออุปกรณ์นั้น บริษัทได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยมีการคัดสรรสายเคเบิลใยแก้วนำแสงอย่างดีและอุปกรณ์ระดับมาตรฐานสากลเพื่อประสิทธิภาพในการให้บริการ ในส่วนของอุปกรณ์หลักที่สำคัญของโครงข่ายหลัก (Core Network) เช่น ระบบ Power Supply และ CPU บริษัทได้จัดให้มีชุดอุปกรณ์สำรอง ชุดที่ 2 ซึ่งติดตั้งพร้อมใช้งานลักษณะ Hot-standby เพื่อให้สามารถทดแทนกับอุปกรณ์หลักกรณีที่เกิดปัญหาได้ทันที ส่วนการติดตั้งสายเคเบิลใยแก้วนำแสง บริษัทจะติดตั้งสายเคเบิลใยแก้วนำแสงอย่างน้อย 2 เส้นทางให้กับโครงข่ายหลักและไม่ทับซ้อนในทางกายภาพเพื่อความปลอดภัยในกรณีที่สายเคเบิลใยแก้วนำแสงเส้นใดเส้นหนึ่งเกิดการชำรุด นอกจากนี้ ในแง่ของระบบที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้งานโดยตรงนั้น บริษัทยังมีนโยบายป้องกันล่วงหน้าก่อนเกิดปัญหา (Preventive) โดยการหาจุดบกพร่องและรีบดำเนินการแก้ไขก่อนที่ความผิดพลาดต่างๆ จะเกิดขึ้น โดยทีมงานผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคจะเข้าดำเนินการตรวจสอบข่ายสายอุปกรณ์หลัก ตลอดจนอุปกรณ์สนับสนุนต่างๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานทุกเมื่อ เช่น การตรวจสอบว่าข่ายสายอยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายหรือไม่ การเข้าบำรุงเครื่องปรับอากาศภายในชุมสาย การทดสอบอุปกรณ์หลักและอุปกรณ์เกี่ยวเนื่องให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานเป็นต้น

1.7 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้บริหาร

เริ่มแรกนั้น บริษัทก่อตั้งโดยผู้ถือหุ้นหลักของบริษัทในปัจจุบันทั้งหมด 9 ท่าน โดยแต่ละท่านเป็นผู้บริหารของบริษัทที่มีความเชี่ยวชาญและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกันอย่างชัดเจน เนื่องจากธุรกิจของบริษัทเป็นธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจที่ซับซ้อน บริษัทจึงต้องอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญและประสบการณ์ของบุคลากรเป็นหลักหากบริษัทสูญเสียผู้บริหารเหล่านี้และพนักงานที่สำคัญก็อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานในอนาคตของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายการวางแผนผู้สืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) และเน้นการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาและฝึกอบรมพนักงานทุกระดับ เช่น การให้ทุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทในด้านต่างๆ เช่น บริหารธุรกิจ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ

วิศวกรรม การให้พนักงานได้รับการอบรมกับสถาบันที่มีชื่อเสียงต่างๆ ทั้งทางด้านทักษะวิชาชีพ และในด้านการพัฒนาทักษะในการทำงานต่างๆ ซึ่งการพัฒนาและฝึกอบรมดังกล่าวจะทำให้พนักงานมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมของพนักงานสำหรับรองรับการขยายธุรกิจในอนาคต นอกจากนี้ การสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้มีการทำงานแบบ Bottom Up ทำให้พนักงานโดยเฉพาะผู้บริหารระดับกลางได้มีส่วนร่วมในการระดมความคิด และร่วมกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน อีกทั้งผู้บริหารทุกท่านนั้นให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ (Team Work) ทั้งในสายงานเดียวกันและต่างสายงาน จึงสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ดีตลอดมา

1.8 ความเสี่ยงจากโครงการจัดสรรหลักทรัพย์ให้แก่พนักงานของบริษัทในราคาต่ำกว่าราคาเสนอขายแก่ประชาชน

ตามมติที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ประจำปี พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2553 ได้มีมติให้บริษัทจัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุน จำนวน ไม่เกิน 3 ล้านหุ้น ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1 ของจำนวนหุ้นภายหลังการเสนอขายครั้งนี้ เพื่อเสนอขายให้แก่พนักงานของบริษัทที่เป็นรายย่อยตามนิยามของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผู้ถือหุ้นในระยะยาว และเพื่อให้บริษัทสามารถรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพได้อย่างแท้จริง บริษัทได้ดำเนินการเสนอขายหุ้นให้แก่พนักงานดังกล่าวเมื่อวันที่ 15 - 19 ตุลาคม 2553 ในราคาเท่ากับ 3.50 บาท และพนักงานใช้สิทธิในการซื้อหุ้นดังกล่าวเต็มจำนวน ส่งผลให้บริษัทมีทุนชำระแล้วเท่ากับ 228.00 ล้านบาท ทั้งนี้หุ้นที่เสนอขายดังกล่าวมีข้อจำกัดการห้ามขายทั้งจำนวน โดยจะถูกห้ามขายเป็นระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่หุ้นของบริษัทเริ่มทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ เมื่อครบกำหนดระยะเวลา 6 เดือน พนักงานสามารถขายหุ้นที่ถูกห้ามขายได้จำนวนไม่เกินร้อยละ 50 และสามารถขายหุ้นได้ทั้งจำนวนเมื่อครบกำหนดระยะเวลา 1 ปี อย่างไรก็ตามราคดังกล่าว เป็นที่ต่ำกว่าราคาที่เสนอขายแก่ประชาชนทั่วไปในครั้งนี้ ดังนั้น ผู้ลงทุนอาจได้รับผลกระทบหากราคาหุ้นลดลงจากการที่พนักงานดังกล่าวนำหุ้นออกขาย

1.9 ความเสี่ยงจากกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการบริษัท

ภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไปในครั้งนี กลุ่มผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัทก่อนการเสนอขายหลักทรัพย์จะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่และเป็นผู้บริหารของบริษัท โดยจะมีสัดส่วนในการถือหุ้นรวมกันร้อยละ 75 ของทุนชำระแล้ว ซึ่งทำให้สามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นในเรื่องต่างๆ ได้ โดยที่ผู้ถือหุ้นรายอื่นๆ อาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ได้ ยกเว้นในเรื่องที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือข้อบังคับของบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกว่า 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้นและเรื่องที่กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งทำให้กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ไม่สามารถลงคะแนนเสียงในวาระดังกล่าวได้